

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

*Συγθεθεῖσα ὑπὸ φιλοχρίστου Ἰωαννίτου χάριτι
τῆς πρὸς τὸν ἅγιον αὐτοῦ ἐπιλαβείας.*

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΑΠΑΝῃ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΟΥ.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ,
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΚΑΔΜΟΣ
ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ.

—
1866.

ΑΙΘΥΛΟΛΟΓΙΑ

ΣΟΥΤΤΑΚΟΝΗ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

ΥΟΣ ΤΕΣΣΕΡΩΝ

ΜΑΡΤΙΟΥ

της εκκλησιας του αγιου γεωργιου

του εβανγκελιστου

ΕΒΑΝΓΕΛΙΣΤΗΣ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΗ ΙΖ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη του αγίου Νεομάρτυρος

ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σου, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, συνελθόντες σήμερον ἐορτάζομεν, ὅτι ἐδείχθης στεργότατος, καὶ ἀνεπηρέαστος, τοῦ κρατοῦντος ἀναιδῶς, τῷ λυσσῶδει φρυάγματι, ὃν κατήλεγξας, λογισμοῖς εὐσεβέσι πεφραγμένος, δι' ὧν ἡγεῖρας τροπαίων, στίλβων τρισμάκαρ Γεώργιε.

Ὡσπερ θῆρες ἀτίθασσοι, οἱ τῷ σκότει προσκείμενοι, κατασχόντες εἰλκόν σε πρὸς ἀσέβειαν· ὡς δὲ στεργῶς ἀπελάκτισας, ὡς ἄρκυν ψυχόλεθρον, θεία αἴγλη λαμπρυνθεῖς, τὴν ἀπόπτυστον ζόφωσιν, τὴν ἀμύθητον, τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ μερόπων, εὐφροσύνην ἐμνηστεύσω, πανευκλεῶς ἀνδρικώτατε.

Ἀπειλᾶς οὐ κατέπτηξας, οὐδὲ πείραν κολάσεων, τῷ Χριστοῦ κρατούμενος θείῳ ἔρωτι, δι' οὗ ἐδείχθης συνόμιλος, ἀνδρείῳ τῷ λήμματι, τοῖς ἁγίοις ἀθληταῖς, τοῖς τὸ αἷμα ἐχέασιν ὑπὲρ πίστεως, τῶν στεφάνων ἐκείνοις μετασχόν τε, τῶν ἀρρήτων ἐπαξίως, ἐν τοῖς ἁγίοις σκηνώμασι.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως ἰδρυμένους, Γεώργιε τρισμάκαρ, ὠφθης ἀδιάσειστος πρὸς τὰ φρυάγματα τῶν ὑπεναντίων· καὶ τὴν ἀγγλὸν ἀσμένως αἰρετισάμενος δι' ἀγάπην τοῦ Κυρίου σου, ἐκομίσω παρ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης ἀμάραντον στέφανον, καὶ τὴν χάριν ἐπὶ γῆς τῶν ἀπειρῶν ἰάσεων, δι' ὧν τοὺς σαλευομένους ὑπεστήριξας, καὶ τοὺς ψυγέντας τὴν πίστιν διεθέρμανας, δόξαν ἀναπέμποντας Χριστῷ, τῷ παρέχοντι αἰεὶ τῆς ἀνθρωπίνου σωτηρίας τὴν ἔλλαμψιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεῦσατέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

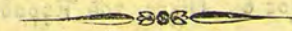
Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βάνος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκί-

μασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπίει αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὄξυνει δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν συνεκπολεμήσαι αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγχλείσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμῆσει αὐτοὺς καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Εἰς τὴν λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β΄.

Χαρμονικῶς συνελθόντες Γεώργιε, τὴν μνήμην σου φαιδρῶς ἐορτάζομεν· θεῖω γὰρ ἔρωτι κατασχεθεῖς, τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταπεφρόνηκας, καὶ τὸν Χριστὸν υἱὸν Θεοῦ ἀνωμο-

λογήσας, τὸν δι' ἀγχόνης ὑπέδέξω θάνατον ὄθεν καὶ ὑπερπτάς τῶν ἐνθάδε, περιπολεῖς ἐν οὐρανοῖς, συνόμιλος ἀγγέλων γενόμενος.

Ὁ αὐτός.

Ως πολυτίμητον μύρον τοῦ Γεωργίου ἡ ἐπέτειος τῶν συνελθόντων πανήγυρις, κατακληθεῖ τὰς αἰσθησεις, ἀπάντων ἐκκενούμενον· τῷ τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔρωτι κάτοχος γενόμενος, καὶ ἀλγεινῶν ἀπάντων ὑπεριδῶν, χαρίτων μυρίων ἀναπέπλησται, καὶ πρεσβεύει διηνεκῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Γεώργιος, τὰς νοητὰς φάλαγκας τοῦ ἐχθροῦ διαβρήξας, λαμπρὸν ἀνήρατο τρόπαιον, δι' οὗ κατασχύνας τοὺς παλαμναίους, τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα εὐφροσύνης ἐνέπλησε, δόξαν ἀναπέμποντας Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Τὸν ἀριστεὰ τοῦ Χριστοῦ, τὸν κλεινὸν ἀθλοφόρον, ὑμνήσωμεν ἅπαντες συνελθόντες, Γεώργιον τὸν πανεύφημον, Ἰωαννίνων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ πολιοῦχον, καὶ ἀνεξάντλητον πηγὴν τοῖς ποικίλως πάσχουσιν ἰαμάτων, τῆς εὐφροσύνης τῶν πιστῶν προμνηστέα, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πολύκροτον κατασχύνην, καὶ διαπύσιον πρέσβυν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἀσπύρωσ ἐκ Θεοῦ Πνεύματος·

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε τῶν ἀθλητῶν, τὰ στίφη συνελθόντα, ἐν ὕμνοις ἐγκωμίων, τὸν μάρτυρα Κυρίου, ἐνδόξως εὐφημήσωμεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει.

Σκευὸς μαρτυρικὸν, Πνεύματος χρηματίσας, Γεώργιε τρισμακάρ, μετέστης κατ' ἀξίαν, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Κήρυξ ἐπὶ τῆς γῆς, τῆς πίστεως Κυρίου, γενόμενος ἐστέφθης, μαρτυρικῶ στεφάνῳ, ἐν οὐρανοῖς πανόλβιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'

Πανδαισίαν κοινήν, συγκροτήσας ὁ ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ νεομάρτυς Γεώργιος, συγκαλεῖται πάντας τοὺς πιστοὺς πρὸς ἐστίασιν. Δεῦτε οὖν ἅπαντες πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν ἐπέτειον μετ' ἐγκωμίων γεραίροντες· λαμπρῶς γὰρ ἐναθλήσας ὑπὲρ Χριστοῦ, αἰσχει ἀπλέτω τὸν ἐχθρὸν περιέβαλε, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον κομισάμενος, πρεσβεύει διηνεκῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον μάρτυρα Χριστοῦ Γεώργιον, Ἰωαννίνων τὸ κλέος καὶ πολιοῦχον στεβρόν, ἄσμασιν ἐγκωμίων ἀνευφημήσωμεν, ὅτι ἐνήθλησε λαμπρῶς, καὶ κατήνεγκεν ἐχθρὸν, τοῦ Πνεύματος τῇ δυνάμει, καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τυθεὶς ὑπὲρ Χριστοῦ δι' ἀγχόνης τρισμακάρ, ἀμύθητον χαρὰν τοῖς πιστοῖς ἐμνηστεύσω, στεφθεὶς διαδήματι βασιλείᾳ Γεώργιε, σὲ γεραίρουσιν αἱ τῶν ἀγγέλων χορεῖαι, καὶ τὸ πλήρωμα τῶν εὐσεβῶν εὐφημεῖ σε, ὡς θεῖον κειμήλιον.

Δόξα. Ὁμοιον.

Αστέρες φαινοὶ ἀνεδείχθητε ὄντως, ἐκλάμψαντες φαιδρῶς

διὰ τοῦ μαρτυρίου, Γεώργιε τρισόλβιε, καὶ τρισαυγῆ Ἰωάν-
νη, μέγα καύχημα τῶν εὐσεβῶν τῆ χορείᾳ, καὶ τῆς πόλεως
Ἰωαννίνων τὸ κλέος, καὶ πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἰωαννίνων ὁ λαὸς ὁ χριστιανώτατος, ἐν ὑμνωδίαις καὶ φα-
δραῖς παννύχοις στασει, σοῦ τὴν ἐπέτειον μνήμην ἐορτάζει·
τῶν ἀσωμάτων δὲ πᾶσαι καὶ ἀθλητῶν, χορεῖται συγχαίρουσιν ἐν
Χριστῷ, δαιμόνων τὸν τάφον σου, καθωρώντων προχέοντα,
μετὰ φρίκης ἰάματα, τοῖς πιστῶς αὐτῷ προσπελάζουσιν.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς τείχος ἀκράδαντον ἀπεριτρέπτω νοῦ, ἀντέστης μακά-
ριε ταῖς ἰοδόλοις βουλαῖς, τῆς δεινῆς ἐξομώσεως· ὅθεν τὴν φω-
τοφόρον, καὶ ἀγίαν σου μνήμην, πίστει ἐπιτελούμεν, ἰλασμὸν
τῶν πταισμάτων, αἰτούμενοι διὰ σοῦ λαβεῖν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ἐπάκουσον Δέσποινα ἐκ κατωδύνου ψυχῆς, βοῶντος τοῦ
δούλου σου, καὶ τῶν προτέρων κακῶν, παράσχου τὴν ἀφειδίαν·
σὲ γὰρ ἐπικαλοῦμαι ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, ῥῦσαί με Θεοτόκε,
τοῦ πυρὸς τῆς γέννησης, καὶ στήσον ἐκ δεξιῶν τοῦ σοῦ υἱοῦ
καὶ Θεοῦ.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον,

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπέστης πονηρᾶς τοῦ βελίᾳρ ἐνέδρας, ἐδέξω δ' ἐκ Θεοῦ
τὰ τῆς νίκης βραβεῖα, ἐπαξίως τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ἀ-
θλων ἀήτητε· ὅθεν χαίροντες ἀνευφημοῦμεν ἐν ὑμνοῖς, τοὺς
ἀγῶνάς σου, καὶ ἀνδρικός ἀριστείας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μαρία τὸ σεπτόν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχος.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ, Πᾶσα Ἠνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα.....

Τέλος. Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἡ ἐνδοξὸς πανήγυρις, τοῦ νεομάρτυρος Γεωργίου,
εἰς εὐφροσύνην συγκαλεῖται πάντας τοὺς πιστοὺς, ἀκτίσι κα-
ταυγάζοντας τὸ δε τὸ πάτριον ἔδαφος, ἐν ᾧ τοὺς λαμπροὺς
αὐτοῦ ἀθλοὺς ἐνεδείξατο. Μεγαλαυχέτω οὖν ἡ πόλις Ἰωαν-
νίνων, ὡς ἐν πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις τὰ πρῶτα φέρουσα, ἀλλὰ
καὶ ἐν ἀθλήσει μαρτύρων εὐκλεῶν κοσμουμένη, ὧν ταῖς πρε-
σβεδαῖς ὁ Θεὸς δωρήσαιο ἰλασμὸν παντὶ τῷ χριστιανῷ πλη-
ρώματι.

Εἶθ' οὕτω, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τὸ, Κύριε ἐλέησον εἴ,
καὶ, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ὁ Κανὼν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Νομίμως τὸν ἱερὸν, δρόμον τελέσας μακάριε, λελαμπρυσ-
μένος τῷ Θεῷ θρόνῳ παρίστασαι, ταῖς φωτιστικαῖς ἀκτίσι
τοῦ πνεύματος.

Ἐνδόξως διαδραμῶν, τοῦ μαρτυρίου τὸ στάδιον, καὶ αἰκισ-
μοῖς ποικίλοις προσομιλήσας, τὴν μακαρίαν κληρουχίαν ἀπέ-
ληφας μακάριε.

Ὡς ἄλλη ἀνεδείχθη Σιλωάμ, ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου ἀ-
γίε, πρὸς ἣν οἱ πιστοὶ καταφεύγοντες, τῶν νοσημάτων τὴν
ἴασιν λαμβάνουσι.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἄχρονος λόγος ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ἐν χρόνῳ, τὰ τῶν
βροτῶν διέλυσε πλημμελήματα, ὃν ἐκτενῶς ἐκέτευε, σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀγάπης τῆς εἰς Χριστόν, πεπληρωμένους, τῶν ἐναντίων ἀπάντων τὰς προσβολὰς ἀπελάττισας, καὶ τοῖς ἀθλοῖς στερέρως ἐνεκαρτέρησας.

Πονηρίαν, ἀπερῆρασις ψυχοφθόρον, τῶν νοητῶν θεόφρον Γεώργιε, τὴν δι' ἀγχόνης τελείωσιν ἐνστερνισάμενος.

Κηρύττουσιν εὐσεβεῖς, τὴν ἀένναον πηγὴν τῶν ἰάσεων, οἱ δυσαλθέσι πάθει κεκρατημένοι, καὶ Θεῖα δυνάμει ἀπαλλαστόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν σκῆνωμα τοῦ Θεοῦ λόγου, ἡ βασιλείου πορφυρί, ἦν φορέσας ὁ κτίστης, τὴν παγκόσμιον σωτηρίας ἐξεργάσατο.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν τὴν παρῆρσιαν σου, καὶ ἐπαινέσωμεν τὴν καρτερίαν σου, Γεώργιε μακάριε, χριστιανῶν εὖχος μέγα. Σὺ γὰρ παραδέδωκας, ταῖς βασάνοις τὸ σῶμα σου, θάνατον δεξάμενος, τὸν δι' ἀγχόνης γενναίως· διὸ στεφάνων κατηξιώσαι ἐπουρανίων τρισόλβιε.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν ὠραιότητα.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὡς γῆ ἀγαθὴ καρπὸν, μελισταγῆ ἀναδέδωκας, τὴν μαρτυρικὴν σου ἀθλήσιν Γεώργιε· διὸ κατὰ χρέος τιμῶμεν τὴν ἐνδοξὸν σου πανήγυριν.

Καταφρονήσας τὰ τοῦ βίου, ἡδέα καὶ ἔλκοντα, ὡς τῷ Χριστοῦ στοιχοῦμενος ἔρωτι, μετ' εὐφροσύνης ἀφράστου προκχώρησας εἰς τὸ τοῦ μαρτυρίου στάδιον μακάριε.

Ἐνέπλησας εὐφροσύνης τοὺς πιστοὺς, τὴν ἀπαράτρεπτον ἰδόντας καρτερίαν σου, ἦν ἐπεδείξω γενναιοφρόνως, τῇ χάριτι θεωρακισμένος τοῦ Πνεύματος,

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀειπάρθενον καὶ ἀληθῆ, πάντες Θεοτόκον δοξάζο-

μεν, ἦν προετύπου τῷ θεόπτεϊ Μωϋσῆ, ἀκαταπλέκτως πάντα γνε, βάτος τῷ πυρὶ ὁμιλήσασα.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Ἀθλητικὸν δρόμον διαδραμῶν, ὡς λίαν συντετμημένον καὶ ὠκιστον, τὴν ἐνδοξον ἀνάβρῃσιν ἐκομίσω παρὰ Χριστοῦ τοῦ βραβευτοῦ σου Γεώργιε.

Ἐν ἡλικίᾳ νεανικῇ, διάνοιαν γενναίαν ὑπέδειξας μακάριε κατὰ τῆς ἀσεβείας τῆς ἐμμύσου γενναίως ἀνδρισάμενος.

Ἀπολακτίσας τῶν ἐναντίων τὰς δωρεάς, δόξαν οὐράνιον ἔσχες παρὰ Χριστοῦ, διηνεκῶς συνεῖναι παρ' αὐτῷ τῷ Δεσπότη ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν παραβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Θράσος δαιμόνων μὴ πτοηθεῖς, πρὸς τοὺς ἀθλους μετ' ἀπλέτου ἐχώρησας γενναιότητος, τὴν μακαρίαν τελείωσιν, δι' ἀγχόνης ἀσμένως ἀναδεξάμενος.

Δυνάστας μαινομένους κατήλεγξας, θεῖα δυνάμει ἀηττήτω στοιχειούμενος, καὶ τροπαιοῦχος ἀνεδείχθης, ἐναθλήσας ἐννομώτατα.

Τὸ αὐτεξούσιον τῆς ψυχῆς, λαμπρῶς ἀναδείξας, τὸν πολυμήχανον κατηκόντισας δράκοντα, εὐθαρσῶς χωρήσας πρὸς τὴν ἀθλήσιν τρισόλβιε.

Θεοτοκίον.

ὦ θαῦμα! τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι παρθένος ἐν μήτρᾳ τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα οὐκ ἔστενοχώρησεν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐκλεῶς ἀγάλλεται, μεγαλαυχοῦσα, τῇ σεπτῇ ἀθλήσει σου, δι' ἧς ἐκτίσω θησαυρὸν, Ἰωαννίνων πόλις ἐρίτιμον, τῶν ἱερῶν σου, λειψάνων Γεώργιε.

Γονέων εὐσεβῶν ἐκφύς μακάριε, ἀγωγῆς μὲν εὐσεβοῦς καὶ ἐναρέτου τετύχησας, δι' ἔνδειαν δὲ, γραμμάτων πείρας ἡμοίρησας. Ὅθεν καὶ αὐτουργὸν μὲν βίον μετελθὼν, ἀρεταῖς δὲ διαπρέποντα, νομίμῳ γυναικί συνήφθης, ὅτε υἱοῦ πατῆρ ἐξ αὐτῆς γενόμενος, τότε πρὸς ἐξόμοσιν ἐκβιασθεῖς, γενναίως ἐνήθλησας, Χριστὸν εὐθαρσῶς ἀνακῆρυξας Θεὸν τε καὶ Κύριον· διὸ καὶ τὴν σορὸν τιμῶμεν τῶν Ἱερῶν σου, λειψάνων Γεώργιε.

Τῇ ιζ' τοῦ Ἰανουαρίου μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἀθλήσεως τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

«Γεώργιος γῆν ἀροτριάσας ξένως,

«Ξένον στάχυν ἤμησον ἄφθιτον κλέους.

Ἐν δεκάθ' ἑβδομάτῃ τε Γεώργιος ἔλλιπε γαῖαν.

Οὗτος ὁ ἀείμνηςος νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος υἱὸς ὑπῆρξε γονέων εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων, Κωνσταντίνου καὶ Βασίλως, ἐκ τινος χωρίου τῆς ἐπαρχίας τῶν Γρεβενῶν ὁρμωμένων, ὀνομαζομένου Τσοῦρχλι, ἀνθρώπων ἐνδεῶν, καὶ ποριζομένων τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῆς γεωργίας, οἵτινες γεννήσαντες τὸν Γεώργιον, καὶ εὐσεβῶς ἀναθρέψαντες, οὐκ ἠδυνήθησαν δι' ἀπορίαν ἐκπαιδεῦσαι αὐτόν· ἀπειρος δὲ γραμμάτων ὡς ἐκ τούτου διαμείνας, καὶ ἀπορφανισθεῖς τῶν γονέων του ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ, διέμεινε μέχρι τινὸς ὑπὸ τοὺς ἀδελφούς του μετὰ ταῦτα δὲ μεταβὰς εἰς Ἰωάννινα, ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν ὑπομίσθιος, ἀπλὸς ὑπάρχων τὸν τρόπον, καὶ πρᾶος καὶ μὴ ἀπολειπόμενος τοῦ θαμίζειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν ταῖς εὐκαιρίαις του. Κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 1836 διετέλει ὡς ἱποκόμος παρὰ τινι ὀθωμανῶ, ἐν διαπρέποντι ἀξιώματι ὄντι παρὰ τῷ τότε διοικητῇ τῶν Ἰωαννίνων· ὀθωμανοὶ δὲ τινες ἐκ τῆς εὐτελεσετέρας μοίρας, ἐμπαθῶς πρὸς αὐτόν διακείμενοι, συκοφαντίαν αὐτῷ προσῆψαν, ὡς δῆθεν ἐξομόσας πρὸ τινος καιροῦ, πάλιν ὡς χριστιανὸς διάγει, καὶ ἀπαχθεῖς ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ Μερχεμέν, καὶ ἐρωτηθεῖς ὑπὸ τοῦ κριτοῦ ἂν οὕτως ἔχη τὰ κατ'

αὐτόν, εὐθαρσῶς ἀνωμολόγησεν, ὅτι οὐδέποτε ἀρνησάμενος ἐγένετο, καὶ ἀδικῶς συκοφαντεῖται παρ' αὐτῶν· ὁ δὲ κριτῆς, συνέσει διαπρέπων, ἐγνώρισεν ὅτι ἐμπαθῶς κατηγορεῖται ὑπ' αὐτῶν· διὸ καὶ ἀνακρίνας αὐτόν, καὶ ἀπερίτμητον εὐρών ἀπέλυσεν.

Παρὰ τῷ εἰρημένῳ αὐθέντι διατελῶν ἐν Ἰωαννίνοις συνεζεύχθη νομίμῳ γυναικί Ἑλένη τοῦνομα, κατὰ Ἰαννουάριον τοῦ ἔτους 1837. Ἐλθόντος δὲ εἰς Ἰωάννινα ἡγεμόνος τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ, ἐμισθώθη παρὰ τῷ διορισθέντι νέῳ Μουσελίμῃ τῶν Φιλιότων, καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ ἐκεῖσε· καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐπανακάμψαντος εἰς Ἰωάννινα τοῦ Μουσελίμῃ ἔνεκεν ἰδίων ὑποθέσεων, ἦλθε μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ Γεώργιος ὡς ἱποκόμος. Τῇ 10.ῃ Ἰαννουαρίου 1838 ὁ Μουσελίμης, διαπεράνας τὰς ὑποθέσεις του ἐξεκίνησεν εἰς Φιλιάτας, ὁ δὲ Γεώργιος, ἐπειδὴ ἡ σύζυγός του ἔτεκεν υἱόν, ἐζητήσατο παρ' αὐτοῦ τὴν ἄδειαν, ἵνα διαμείνη τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ οἰκίᾳ του, καὶ ἔπειτα νὰ ὑπάγῃ, ὁ δὲ σκοπὸς αὐτοῦ ἦν νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν βαπτισμὸν τοῦ νεοτεχθέντος υἱοῦ του· τῇ 12.ῃ Ἰαννουαρίου, ἡμέρᾳ τετάρτῃ πρωί, ὀθωμανὸς τις τῶν ἐκδεδιτημένων, ἀπαντήσας αὐτόν εἰς τινὰ ὁδόν, ἐδράξατο αὐτοῦ λέγων, Σὺ ἐγίνες Τοῦρκος, καὶ πῶς ἤδη χριστιανὸς διάγεις; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο. Μῆτε Τοῦρκος ἐγενόμην ποτὲ, μῆτε τὸν Χριστὸν μου ποτὲ ἤρνήθην, χριστιανὸς, καὶ ἡμῖν αἰεὶ καὶ εἰμὶ. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἀθροισθέντων καὶ ἄλλων ὀθωμανῶν ἐκ τῶν παραπορευομένων, καὶ συμμαρτυρούντων τῷ ἀπ' ἀρχῆς δραξικμένῳ τοῦ Γεωργίου, θορύβου γενομένου ὑπὸ τῆς ἀθροίσεως συμμιγῶν ἀνθρώπων, ἐπέστη ἐν τούτῳ καὶ τοῦ Διοικητοῦ Καβάζπασης ὅστις ἀνερευνήσας τὴν αἰτίαν τοῦ θορύβου, ἤκουσε παρὰ τῶν ἐκεῖσε ὀθωμανῶν, ὅτι οὗτος, δεικνυόντων τὸν Γεώργιον, Ἰοῦρκος γενόμενος πρὸ τινος καιροῦ, ἤδη χριστιανὸς διάγει· ὁ δὲ συνεχῶς ἀνακράζων Χριστιανὸς καὶ ἡμῖν πάντοτε, καὶ εἰμὶ, καὶ οὐδέποτε Τοῦρκος ἐγενόμην, συλληφθεῖς ὑπὸ τοῦ Καβάζπασης, ἐφυλακίσθη, καὶ περὶ τὸ δαιλιὸν ἀπήχθη εἰς τὸν Μερχεμέν, ὅπου ἐξετασθεῖς, καὶ ποικιλοτρόπως βιασθεῖς εἰς τὴν ἐξόμοσιν, διέμεινεν ἀκράδαντος ἐπὶ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἁμωμῆτου ἡμῶν πίστεως, καὶ ἀπαχθεῖς, αὐθις ἐφυλακίσθη. Ὁ Ἀρχιερατεῦων τότε ἐν Ἰωαννίνοις κύριος Ἰωακείμ ὁ ἀπὸ Δρυϊ-

νουπόλεως, (ὁ ἐν ὑστέροις ἀπὸ Κυζίκου εὐκλεῶς Πατριαρχεύ-
σας) ἀπῆλθεν εἰς τὸν Μερχεμέν κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν, καὶ
ὠμίλησε τὰ δέοντα, ἀποδείξας διὰ λόγων ἰσχυρῶν καὶ ἀναντιρ-
ρήτων τὴν ἀθωότητα τοῦ Γεωργίου, ἐκείθεν δὲ ἀπῆλθε καὶ εἰς
τὴν διοίκησιν, καὶ εἶπεν ὅσα ἔδει, ἀλλ' οἱ λόγοι του οὐδὲν ἰσ-
χυσαν, καὶ τοὶ βάσιμοι ὄντες καὶ ἀληθεῖς.

Κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα πολυειδῶς βασανισθεὶς ὁ Γεώργιος
ἐν τῇ εἰρκτῇ ἵνα ἐξομῶσῃ, διέμεινε στερῆραῖος καὶ ἀμετάτρε-
πτος, καὶ τῇ πέμπτῃ πρωὶ ἀπήχθη πάλιν εἰς τὸν Μερχεμέν,
ὅπου ποικιλοτρόπως ἐν πρώτοις κολακευθεὶς, καὶ ἐν ὑστέροις
ἀπειληθεὶς, οὐκ ἐνέδωκε, καὶ ἐμπυτόμενος, καὶ μαστιγούμε-
νος ὑπὸ τῶν περιστάσεων ὀθωμανῶν, ἔλεγε τοῦτον μόνον τὸν
λόγον Χριστιανός εἰμι, καὶ πάλιν ἀπαχθεὶς ἐν τῇ εἰρκτῇ, δει-
νῶς ἐβασανίσθη δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἐπιφωσκούσης παρα-
σκευῆς, ἀκίδων ἐμπαγισῶν ὑπὸ τοὺς ὄνυχάς του, καὶ πετρῶν
μεγάλων ἐπιτεθειῶν ἐπὶ τὰ στήθη αὐτοῦ, ἅτινα γενναίως ὑ-
πέφερε, συνεχῶς λέγων Χριστιανός εἰμί· τὸ δὲ σάββατον πρωὶ
ἀπήχθη εἰς τὸν Μερχεμέν, ὅπου σύλλογος ἐγένετο πολλῶν ὀ-
θωμανῶν τότε προεβλήθη αὐτῷ, ἵνα ἐκλέξῃ ἐν τῶν δύο, ἢ νὰ
λάβῃ πολλὰς καὶ μεγάλας ἀντιβραβεύσεις ἂν ἐξομῶσῃ ἢ νὰ
λάβῃ θάνατον σκληρὸν ἂν ἐπιμείνῃ εἰς τὸ πρότερον φρόνημά
του. Ὁ δὲ γενναίως ἐνωμολόγησεν ἐνώπιον πάντων «Χριστι-
ανός καὶ ἤμην ἀπ' ἀρχῆς, Χριστιανός εἰμι καὶ ἔσομαι μέχρι τε-
λευταίας μου πνοῆς. Τρίς εἰσῆχθη ἐνώπιον τοῦ κριτοῦ, καὶ
τρὶς ἐξήχθη, καὶ ἐπειδὴ ἔμεινε ἀμετάτρεπτος, ἐξεδόθη ἐγ-
γράφως ἢ ἀπόφασιν νὰ φονευθῇ. Ἐκείθεν ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸν ἀνθύπατον (Κεχαγιάμπεην) ὅπου πολυειδῶς ἀπειληθεὶς,
οὐκ ἐνέδωκεν· ἐκείθεν δὲ ἀπήχθη καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Μου-
σταφᾶ πασᾶν ὁμολογήσας δὲ καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀδεῶς τὸν
Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀπαχθεὶς ἐβλήθη ἐν τῇ εἰρκτῇ, καὶ τῇ δευτέ-
ρῃ τῆς ἐβδομάδος, Ἰανουαρίου 17, περὶ ἕκτην ὥραν ἀπηγγο-
νίσθη ἐν τῇ ἀγορᾷ, πλησίον τοῦ χάνδακος τοῦ μεγάλου φρου-
ρίου, συνεχῶς ἀνακράζων Χριστιανός εἰμι, ποιήσατέ μοι εἴ τε
δεινὸν οἶδατε. Ἐμείνε τὸ σῶμα αὐτοῦ κρεμάμενον μέχρι τῆς
τετράδης, Ἰανουαρίου 19· καὶ κατ' αὐτὴν ἐδωρήθη τὸ νεκρὸν
αὐτοῦ σῶμα, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ Βεζύρη, εἰς
τὸν ῥηθέντα Μητροπολίτην ἅγιον Ἰωαννίνων κύριον Ἰωακείμ,

ὄπερ, μετακομισθὲν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου τῆς
Μητροπόλεως τῶν Ἰωαννίνων, ἐτάφη ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήμα-
τος ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει μετὰ μεγάλης συνδρομῆς τῶν χρι-
στιανῶν, καὶ μετὰ τῆς ἀνηκούσης παρατάξεως παντός τοῦ ἱε-
ρατικοῦ κλήρου. Τελεῖ δὲ ὁ τάφος αὐτοῦ ἀπειροπληθεῖς ἰάσεις
τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις, καὶ χοῦς καὶ ἔλαιον ἐκ
τοῦ μνήματος καὶ τῆς κανδύλας του, κομισθέντα καὶ ἀλλα-
χοῦ ὑπὸ ἀνθρώπων εὐλαβῶν καὶ φιλοχρίστων, συνετέλεσαν
εἰς θεραπείαν δεινῶν παθῶν καὶ ἀνιάτων.

ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ ΙΑΜΒΙΚΟΝ.

- » Σεπτὸν δέμας μάρτυρος κᾶν κεύθεις τάφε!
- » Ἄλλ' οὐ χάριν κρύψειας, ἦν θεῖαν λάχε.
- » Ἰαμάτων γὰρ ἀφθόνους βρῦει ῥύσεις
- » Τοῖς ποικίλων πάσχουσιν ἐκ νοσημάτων,
- » Παθῶν δυσαλθῶν κεκρατημένοι ὑπο.
- » Ἐένον δὲ οὐδὲν εἰ τελεῖ τεραστίους
- » Πράξεις ὁ Χριστοῦ παθῶν πίστεως ὑπερ.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Τῶν ἰαμάτων τὴν θεῖαν χάριν, παρὰ Χριστοῦ κομισάμενος,
θεραπείας τὰς νόσους, καὶ τὰ πονηρὰ ἀπελαύνεις πνεύματα
τῶν προστρεχόντων μετὰ πίστεως.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἐναθλήσας, ἐν οὐρανοῖς ὑπεδέξω τὸν στέφα-
νον, καὶ σὺν ἀγγέλοις καὶ ἀθληταῖς συγχορεύεις, λαμπρῶς ἀ-
γαλλόμενος.

Βασάνοις τοῖς ἀνυποίστοις, τὸ σῶμα σου παραδέδωκας,
τὰς ἀπειλὰς ὡς οὐδὲν λογισάμενος, διὸ καὶ τῆς οὐρανίου κλη-
ρουχίας κατηξίωσας.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγισμένον θεῖον σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ
γὰρ δέδοται ἢ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν, εὐλογημένη
σοῦ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ η'. Χείρας ἐκπετάσας.

Τὴν δι' ἀγχόνης τελείωσιν αἰρετισάμενος, εἰς χείρας τοῦ Δεσπότη τοῦ πνεύμα σου παραδέδωκας μακάριε, τοὺς ὑπεναντίους ὡς μὴ ὄντα λογισάμενος.

Ἐνόμως τὸν δρόμον ἀνύσας ἐνδοξε κατὰ τὴν Παύλου φωνήν, τῆς δικαιοσύνης τὸν στέφανον ἀπειληφῶς, πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν τιμώντων τὴν μνήμην σου.

Ἐπεσχίασεν ἐπὶ σέ, ἡ χάρις τῶν ἰαμάτων, καὶ τοὺς ποικίλως πάσχοντας θεραπείας, τῇ σοφῇ τῶν λειψάνων σου προστρέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε Ἄχραντε Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, οὐ τῆς θεότητος γέγονας ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες σέ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ῥδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Φωστὴρ ἀναδειχθεὶς ἡμῖν, καὶ καλλίνικος, καταυγάζεις πάντα τοὺς πιστοὺς ταῖς μαρτυρικαῖς σου αὐγαῖς, τοὺς τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντας μετὰ πόθου καὶ πίστεως.

Τῆς πλάνης καθελὼν τὸ ὄχυρωμα, τοὺς πιστοὺς εὐφροσύνης ἐνέπλησας, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἤδη ἀγαλλόμενος, πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν τρισμάκαρ Γεώργιε.

Εὐώδει μύρω τὰς ψυχὰς, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου μακάριε, μυρίζεις ξενοπρεπῶς, ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει σου, παννυχίως ἰσταμένων σοι.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ τῆς νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τεθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ὁ εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀχρογωνιαῖος ἐτήμηθη Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγγελλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μετὰ σπουδῆς συνέλθωμεν ἐν τῷ σεπτῷ τεμένει τοῦ ἀθλοφόρου μάρτυρος καὶ κλεινοῦ Γεωργίου, καὶ τὴν ἐπέτειον μνήμην αὐτοῦ πανηγυρίσωμεν, ὅστις παθὼν ὑπὲρ Χριστοῦ, δόξαν ἀκήρατον ἔσχε, τοῦ ἐκτελεῖν διηνεκῶς, χάριτας ἰαμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Ἰῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἰωαννίνων ἡ πόλις πανηγυρίζει φαιδρῶς, τὴν μνήμην σου τιμῶσα τὴν ἐπέτειον πόθῳ κειμήλιον γὰρ ἔσχε καὶ θησαυρὸν, τὴν πανέντιμον θήκην σου, ἐξ ἧς ἀένναος χάρις καὶ δαψιλῆς, ἰαμάτων ἀναβλύζεται.

Ὅμοιον.

Ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις μάκαρ Γεώργιε, ἀθλήσας ἐπαξιῶν στεφάνων ἡξιώθης· διὸ καὶ συγχορεύων ἐν οὐρανοῖς, ταῖς ἀύλοις δυνάμεσιν, οὐ διαλείπεις πρεσβεῶν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην ἐκτελούντων σου.

Ὅμοιον.

Ὡς ἐνστασιν τὴν ὑστάτην ἔργῳ ἐκράτυνας, ἐστὼς πρὸ τῶν τυράννων, ἠλάλαξαν ἐνθέως, οὐράνιαι χορεῖαι τῆς σῆς ψυχῆς, τὸ στεφρὸν εὐφημήσασαι, ὡς ἠττηθεὶς δὲ ὁ δράκων ὁ σκολιός, ἐναθλίως ἐξολώλυξεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὸν νέον ἀθλητὴν, καὶ γενναῖον ὀπλίτην, εὐφημιῶν στέμμασιν ἀναδήσωμεν Γεώργιον, ὃς ἀνατέταλκεν ἡμῖν διὰ τοῦ μαρτυρίου, ὡς Ἰωάννης ὁ κλεινός, τῆς πατρίδος τὸ εὖχος. Χαίρετε οὖν δυὰς μακαρία, ἀστέρες παμφαεῖς ἀποστίλθοντες ἐν τῷ ἔσμῳ τῶν μαρτύρων τοῦ νοητοῦ στερεώματος, οἱ κλέει ἀπλέτω περιβαλόντες τὸ πάτριον ἔδαφος, καὶ τὸν δυσώδη λάρυγγα τῆς κατωφρυωμένης ψευδοσοφίας ἀποφράξαντες· ὡς ἔχοντες οὖν παρρησίαν πρὸς Θεὸν, μὴ διαλίπητε δεόμεθα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ᾠδὴ γ' καὶ ε'.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆται τῇ κγ'. Ἀπριλίου.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐν περιλήψει τῶν θαυμάτων τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου

ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ,

ΑΘΛΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Τῆ 17 Ἰανουαρίου 1838.

1. Γυνή τις Σταμάτω τούνομα, ἀπὸ τὴν Λεσινίτζαν τοῦ Ζαγορίου, ἔχουσα τὴν δεξιάν της χεῖρα παραλελυμένην καὶ ἀκίνητον πρὸ μηνῶν δύο, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἁγίου, ἔδραμε μετ' εὐλαβείας, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς τὸν πατέρα της καὶ τὸν πενθερόν της. Σάββατον ἑσπέρας ἦν, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου, καὶ διανυκτερεύσασα κειμένη ἐπὶ τοῦ τάφου, τὸ πρωὶ τῆς Κυριακῆς εὐρέθη ὑγιεῖς· καὶ λαβόντες αὐτὴν ὁ, τε πατήρ της καὶ πενθερός της ἀνεχώρησαν χαίροντες.

2. Παιδίον ὀκταετὲς ἐκ τῶν περίξ χωρίων, ἀλαλον καὶ παραλελυμένον τοὺς πόδας ἐκ γενετῆς, κείμενον ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἁγίου μετὰ ἄλλων πολλῶν ἀσθενῶν, ἐθεραπεύθη μετ' ἐκπληξιν πάντων, καὶ ἄρχισε καὶ νὰ ὀμιλῇ καὶ νὰ περιπατῇ ἐλευθέρως.

3. Ἐτι δύο παιδιά ἀδέλφια ἄρρην καὶ θῆλυ, τὸ ἐν τεσσάρων χρόνων, τὸ ἄλλο χρόνων ὀκτῶ καὶ τὰ δύο παραλελυμένα τοὺς πόδας ἐθεραπεύθησαν ἀμφοτέρω.

4. Ὁμοίως καὶ ἄλλο παιδίον ὀκτώ ἐτῶν ἀπὸ χωρίου Λόγγον τῆς Ἐπαρχίας Δρυϊνοπόλεως, παράλυτον ἐκ γενετῆς, προσελθὸν εἰς τὸν τάφον ἐθεραπεύθη.

5. Γυνὴ τις Αἰκατερίνα τοῦνομα ἀπὸ χωρίου Πράμαντα τοῦ Τζομερκίου, πάσχουσα ἀπὸ πόνους δριμυτάτους τῶν ἐν-
τοςθίων, προσελθοῦσα μετ' εὐλαβείας ἐθεραπεύθη.

6. Κόρη τις δώδεκα ἐτῶν ἐκ τοῦ Μετζόβου, ἀπὸ σεληνιασ-
μὸν δεινόν, συνεχῆ καὶ πολυχρόνιον πάσχουσα, προσελθοῦσα
μετ' εὐλαβείας εἰς τὸν τάφον ἐθεραπεύθη.

7 Ἐτερον παιδίον τετραετὲς Νικόλαος τοῦνομα ἀπὸ χω-
ρίου Δολιανὰ, παραλυτικὸν πρὸ τριῶν χρόνων, προσνεχθὲν
ὑπὸ τῆς μητρὸς του Δέσπως εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου, μετὰ
τρὲς ἡμέρας ἐθεραπεύθη.

8. Ἄλλη τις γυνὴ Στασινὴ τοῦνομα ἀπὸ χωρίου Κρίπο-
βον, πάσχουσα ἀπὸ δεινὴν φαγούραν καθ' ὅλον τὸ σῶμα, σχε-
δὸν τρεῖς χρόνους, ὁμοῦ καὶ τὸ τέκνον τῆς δύο ἐτῶν, τὸ ὁ-
ποῖον ἐγεννήθη μετ' ἰδίον πάθος τῆς μητρὸς του, παρακινή-
θεῖσα ἀπὸ πολλοῦς, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Ἰωάννινα εἰς ἰατροὺς, ἀπο-
κριθεῖσα, θέλω ὑπάγῃ εἰς τὸν ἀληθινὸν ἰατρὸν τὸν Νεομάρτυ-
ρα Γεώργιον, καὶ ἐλθοῦσα μετὰ πίστεως θερμῆς, ἠλευθερώθη
ἀπὸ τὸ πάθος, ὁμοῦ καὶ τὸ τέκνον τῆς.

9. Γυνὴ τις σύζυγος τοῦ Ἀναγνώστου Οἰκονόμου ἀπὸ Βῆσ-
σανην παράλυτος γενομένη καθ' ὅλα τὰ μέλη τῆς, ἅμα ὁποῦ
τὴν ἀλειψαν μετ' ἐλαίου ἐκ τῆς κανδύλας τοῦ Ἁγίου ἐθερα-
πεύθη.

10. Ἄλλη τις γυνὴ Παρασκευὴ τοῦνομα ἀπὸ χωρίου Κο-
τζανόπουλον τῆς Λάμαρης, πάσχουσα ἀπὸ δεινὴν ὄλων τῶν
μελῶν τῆς παραλυσίαν, ἀκούσασα περὶ τοῦ ἁγίου, ἐξεκίνησε
μετ' εὐλαβείας διὰ νὰ ἐλθῇ πρὸς τὸν ἅγιον, καθ' ὁδὸν ὁποῦ

ἦτον εἰς τὸ ἄλογον ἄρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ, καὶ καταβάσα ἀ-
πὸ τὸν ἵππον, ἄρχισε νὰ περιπατῇ, καὶ ἕως οὗ νὰ φθάσῃ εἰς
τὸν Ἁγιὸν ἔλαβεν ἐντελῶς τὴν ὑγίαν τῆς.

11. Ἄλλη τις γυνὴ Χάηδω τοῦνομα ἀπὸ χωρίου Καστα-
νιὰ τοῦ Ἀσπροποτάμου, πάσχουσα ἀπὸ δεινὴν ἀσθένειαν πα-
ραλυσίας καθ' ὅλα τὰ μέλη τῆς, καὶ ἐτοιμασθεῖσα νὰ πηγαί-
νῃ εἰς τὸ Μέτζοβον νὰ ἐπισκεφθῇ ἀπὸ τὸν ἰατρὸν τοῦ Μετζόβου,
κατ' ὄναρ τῆς φαίνεται ὁ Ἁγιὸς νέος μετ' ἡ φουστάνελα του,
καὶ τὴν διατάττει νὰ πηγαί-
νῃ εἰς τὰ Ἰωάννινα, ἐκεῖ εἶναι ἰα-
τρὸς καλός· καὶ αὐτὴ τὸν ἀπάντησε δὲν ἔχει ζῶν καὶ ἀνθρω-
πον νὰ τὴν μεταχομίσῃ ἐκεῖ· καὶ ὁ Ἁγιὸς τῆς εἶπε νὰ περιμέ-
νῃ ζῶν. Καὶ τὴν αὐρίον ἦλθεν ἓνας χριστιανὸς καὶ τὴν ἐφόρ-
τωσεν εἰς τὸ ζῶν του καὶ τὴν ἔφερον εἰς τὸν Ἁγιὸν. Καὶ ὡς
τοῦ θαύματος! τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐσηκώθη εἰς τοὺς πόδας τῆς.
Ὁμοίως καὶ τὰ χέρια τῆς ἰατρεύθησαν, τὰ ὁποῖα ἦτον ἀπλυτά
ἕξ μῆνας, καὶ τότε ἔλαβε σαποῦνι καὶ τὰ ἐπλυνε. Τὸ παράδοξον
τοῦτο θαῦμα τοῦ Ἁγίου, καθὼς καὶ τὰ ἀνωτέρω θαύματα, ἐδη-
μοσεύθη ἐνώπιον τοῦ τότε Ἀρχιερέως κυρίου Ἰωακείμ ἁγίου
Ἰωαννίνων, τοῦ καὶ Πατριαρχεύσαντος, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν
προϋχόντων τῆς πόλεως.

12. Ἰωάννης τις Κολιοῦ ἀπὸ χωρίου Ῥωμανὸν τοῦ Σου-
λίου, ἔχωντας θυγατέρα Αἰκατερίναν ὀνόματι, πάσχουσαν ἀπὸ
σεληνιασμὸν ἀκατάπαυστον χρόνους ἕνδεκα, ἦλθεν εἰς τὸν
τάφον τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐπῆρε χῶμα ἀπὸ τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου,
καὶ ὀλίγον κηρὶ ἀπὸ τὰς λαμπάδας ὁποῦ ἔκαιον ἐπάνω εἰς τὸν
τάφον, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν του, τὸ μὲν χῶμα ἔβαλεν
εἰς τὸ νερὸν καὶ τῆς ἔδωκε καὶ ἔπιεν, καὶ μετ' ὁ κηρὶ τὴν ἐκά-
πνισε· καὶ ὡς τοῦ θαύματος! ἠλευθερώθη ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ
σεληνιασμοῦ. Ὁ ἴδιος ὁ πατήρ τῆς ἐλθὼν εἰς τὸν ῤηθέντα
πρώην Ἰωαννίνων, ἐδιηγῆθη ἰδίως χεῖλεσι τὸ θαῦμα.

13. Κόρη τις ὀκτώ ἐτῶν εἰς τὸ ῤηθὲν χωρίον Καστανιὰ
πάσχουσα ἀπὸ πολυχρόνιον σεληνιασμὸν καὶ ἐπικαλεσθεῖσα
τὸν Ἁγιὸν, ἐν ᾧ ἐμελλε νὰ τὴν ἐνοχλήσῃ τὸ πάθος, ἐθεραπεύ-
θη, καὶ πλέον δὲν τὴν ἠκολούθησεν. Ἐντόπιον ἀπ' ἐκεῖ ἐλθόν-

τες εις Ἰωάννινα διὰ τὰ προσκυνήσουν τὸν Ἅγιον, τὸ ἐδιηγήθησαν φιλαλήθως

14. Τοῦ Ζαβογιάννου Καλαρυκότου ἡ σύζυγος προσβληθεῖσα ἀπὸ φρενοληψίαν κακὴν, καὶ καταναλώσασα ἀργύριον οὐκ ὀλίγον εἰς τοὺς ἐν Κερκύρα ἰατροὺς, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, λαβοῦσα ἔλαιον ἐκ τῆς κανδύλας τοῦ ἁγίου καὶ πίνουσα ἐθεραπεύθη ἀμέσως· ὁ δὲ σύζυγός τῆς Ζαβογιάννης ἐξαπέστειλεν εἰς τοὺς ἐν ταῦθα ἐπιτρόπους τῆς Ἐκκλ. τοῦ Ἁγίου τάλλαρα εἴκοσι καὶ πέντε, καὶ γράμμα του ὁμοῦ εὐχαριστήριον πρὸς τὸν Ἅγιον.

Τὰ ἄνωθεν θαύματα ἐτελέσθησαν εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου. Σημειόνομεν δὲ ἐκ τῶν πολλῶν θαυμάτων, ὅσα εἰς τὸν σεβάσμιον οἶκον τοῦ ἁγίου ἐτελέσθησαν δι' ἐνεργείας τῆς εἰκόνοσ του, τὰ ἐφεξῆς.

15. Γεώργιος τις, υἱὸς τοῦ Οἰκονόμου τῆς Μητροπόλεως τῶν Ἰωαννίνων, τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιαστὸν καὶ πεντηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον, περιπεσὼν ἐκ συνεργείας τοῦ Διαβόλου εἰς τὸ τοῦ σεληνιασμοῦ πάθος, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἁγίου, ἐγκρατευόμενος καὶ νηστεύων τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἐθεραπεύθη ὁ νέος καὶ πλέον δὲν τῷ συνέβη αὐτὸ τὸ πάθος μέχρι τῆς σήμερον.

16. Τῆ 18 Μαΐου 1853. Ἀγαμος χριστιανὴ, τοῦνομα Σούλτω, ἀπὸ χωρίον Λάηστα τοῦ Ζαγορίου, ὑπέπεσεν εἰς δεινοτάτην ὀφθαλμικὴν ἀσθένειαν, μὴ βλέπουσα τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ ἀπελπισθεῖσα, μετεφέρθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νεομάρτυρος, ἐπικαλουμένη τὴν Ἰασίν τῆς, ἐν ὅλῃ ψυχῇ καὶ καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ, ἀλλὰ μετὰ δύο ἡμέρας τῆς μετακομίσεώς τῆς ἀπηλλάχθη ἐντελῶς τῆς ἀσθενείας τῆς ταύτης κατὰ τὴν πίστιν τῆς, καὶ δοξάζουσα τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἅγιον ἀνεχώρησε μὲ χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν.

17. Τῆ δεκάτῃ ἐννάτῃ Μαΐου 1853. Θυγάτηρ Γεωργίου Ἰωάννου Δερβένου καὶ Σωσάννης τοῦνομα Εὐγενία,

ἐτῶν δεκαεξὶ ὑπανδρευμένη, ἐκ τῆς χώρας Μονοδένδρη τοῦ Ζαγορίου, ὑπέπεσεν εἰς ἀσθένειαν βαρυτάτην, ὥστε τὰ ὑπὸ τὴν κοιλίαν καὶ κάτω μέλη τοῦ σώματος τῆς ἐμειναν πλέον ἀκίνητα καὶ εἰς παραλυσίαν· πάσχουσα ὅθεν πέντε μῆνας οὕτω πως, καὶ μὴ δυνηθεῖσα ἐν τῷ χωρίῳ ὑπὸ ἰατρῶν θεραπευθῆναι, διὰ προτροπῆς τῶν συγγενῶν καὶ ἄλλων χωριανῶν ἐτέθη ἐφ' ἵππου, καὶ δεθεῖσα καὶ βασαζομένη μετεφέρθη εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, ὅπως ἐπισκεφθῆ καὶ ὑπὸ ἄλλων ἰατρῶν· ἀλλὰ τόσον αὐτῆ, καθὼς καὶ οἱ γονεῖς τῆς προτιμήσαντες τὴν μετακόμισιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νεομάρτυρος, καὶ ἀλείψαντες τὰ παραλυτικὰ μέλη τοῦ σώματος τῆς ἐκ τοῦ ἔλαιου τῆς κανδύλας τοῦ Ἁγίου, ἐδέοντο μὲ πίστιν τὴν Ἰασίν τῆς· τὴν δὲ ἐπαύριον μόνῃ ἡ ἀσθενὴς Εὐγενία ἐν μεσημβρίᾳ ἠσθάνθη σεισμόν τινα, καὶ παραχρῆμα αἴφνης ἐνόησεν ἐλεύθερα καὶ ἰσχυρὰ τὰ παραλυτικὰ μέλη τοῦ σώματος τῆς καὶ ὑγιᾶ· καὶ ὡς ὀθουμένη ὑπὸ ξένης θείας δυνάμεως ἠγέρθη ἄκουσα, καὶ ἰσταμένη εἰς τοὺς πόδας ἐπεριπάτει ἐλευθέρως, θαυμάζουσα καὶ ἡ ἰδία, θεωροῦσα ἀπηλλαγμένην ἑαυτὴν ἐκ τῆς ὀλικῆς ἀσθενείας τῆς διὰ μιᾶς, εὐχαριστοῦσα καὶ δοξολογοῦσα τὸν Σωτῆρα τῆς. Οἱ δὲ γονεῖς τῆς ἐναγκαλισθέντες ταύτην, χαίροντες καὶ δακρυβροοῦντες ἐκ τῆς χαρᾶς των, ἐδόξαζον τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἅγιον. Ὅθεν, τοῦ θαύματος τούτου διαγγελθέντος ἐν τῇ πόλει Ἰωαννίνων, προσήλθον πάσης τάξεως ἄνθρωποι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καὶ εἶδον ἰδίους ὁμοσιν τὴν χριστιανὴν ταύτην ἐλευθέραν πάσης ἀσθενείας, καὶ περιπατοῦσαν, ὡς νὰ μὴ ἦτον πρότερον ἀσθενής.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ τεράστια τοῦ Ἁγίου, τὰ ὅποια χάρις συντομίας δὲν κατεχωρήθησαν ἐν ταῦθα.

Τ Ε Λ Ο Σ.